

глища ги изтравял¹⁾). Мъркитъ отъ 1890 г. съ изпратенитъ на Слив. околия 72¹/₂ унции бубено семе отъ бубарскитъ заведения на Д-ръ Амбини въ Милано, и съ черничнитъ фиданки, разпродавани отъ кметството не бѣха достатъчни. Впрочемъ, и и до днесъ бубарството въ Сливенъ не е особно занятие, а, като чели, само такова на нѣкои жени, които на посоки или крадешкомъ обиратъ черничевитъ листи по частнитъ домове и отгледатъ по чардацитъ си буби — ако уцѣлѣятъ — добре, а ако не — здраве да е! Споредъ последнитъ изчисления, Сливенска околия е дала 2,602 килограма пашкули, срѣдня цена 2-50 лв. зл. килограма. (Между околиятъ на Бургасския окръгъ, въ бубарско отношение Ямболската е стояла на първо мѣсто).

Овощарството, за което въ Сливенъ има превъзходна почва, е съвсемъ слабо застъпено тукъ. То още не е обособено занятие. Всички пжтешественици презъ Сливенъ забелязватъ, че тукъ плодоветъ сж въ изобилие, а града не може да се види отъ дървета (овощни), съ които сж посадени кжщнитъ градини или дворове. Овощни, обаче, градини и до днесъ нѣма въ Сливенъ. Плоднитъ дървета сж прѣснати по лозя и ниви, но по-вечето се садятъ за сѣнка и за удоволствие. Турцитъ сж били много по-внимателни къмъ овощарството. Сливенци забравили българската дума *плодове* и zapomнили турската *йемишъ*, защото турцитъ сж по-голѣми *йемишиши*. Сливенскитъ плодове не само, че сж въ изобилие, но и разнообразни. Тукъ се срѣщатъ круши, сливи, ябълки, праскови, зарзали, череши, вишни, дюли и т. н. отъ разни видове. Можемъ си представи какъво подобрене може да стане въ тоя природенъ даръ чрезъ присадата и редовното обработване. Орѣхитъ напримѣръ, вънъ отъ употребата имъ за ядене, както напоследъкъ едва въ София, се сетиха да ги продаватъ за тая целъ презъ сезона по по 20 з. ст. 10-тѣ сж отъ друга страна и индустренъ материалъ. Сжщото може да се каже за сливи, ябълки и т. н. отъ коико въ Франция и другаде пригатвятъ разни напитки и деликатеси. Франция внася годишно въ Англия продукти за 1,450,000,000 лева зл. (58,000,000 англ. лири), ³/₄ отъ който френски износъ се застъня отъ плодове (1906 г.). Отъ тукъ можемъ заключи каква търговия се прави съ тия плодове въ самата Франция. Много английски фирми сж се обръщали до агенството ни въ Лондонъ за да имъ посочатъ български кжщи за плодове, но следъ сезирането съ тоя въпросъ нашитъ търговски камари, излиза че никой отъ насъ не може да удовлетвори поне съ скромно количество заинтересувания. Искатъ се нѣколко тона орѣхи, а се обаждатъ единъ-двама съ по 4—5 чувала! Една английска фирма за семена (тиквени и др.) за хранене на птици бѣше

¹⁾ Бубенитъ болести сж: мускардинъ, флашери, желтеница и „не-чиста“.